

(Самуилско – б.а.) сам с едно малаче. Направил си землик – къща със стени от преплетени слънчогледови стебла замазани с кал. Има само една стая” (м., р. 1932 г.) (Петров, Маринов 2004: 46).

„Пизница е китно селце, върху склона на една долина, до която се стигаше по стръмен склон... Близо до лагера ни имаше малка циганска махала от осем къщи и четири палатки.... Къщите им бяха по-големи от обичайното и бяха построени срещу склона на хълма – донякъде загнездени в изкопаната земя и поради това задната им част бе под нивото на земята. На цвят бяха прозаично кафяви – явно никой не ги бе варосал или украсявал; освен това не се отличаваха с подредеността, която бях виждал в другите махали до този момент” (Макфий 2007: 130).

В средата на 20-те год. на XX век в с. Дъбово, Казанлъшко живеят 50 цигани в няколко колиби, разположени в югозападния край на селото. Там се оформя и циганската махала, като от двете страни на улицата “е един-два реда има общо около 10-15 къщи, повечето със сламени покриви, някои от тях с турски керемиди. Къщите били със стени от плетени пръти, измазани с глина, а някои от тях - с кирпич. В тях живееше в бедност и мизерия, в много сурови условия циганското население.” (Казанлъшка искра 1928).

Двете семейства “турски” цигани, живеещи в с. Медово, Чирпанск “си бяха построили малки едностайни къщички на “Кайряка” до оброчния камък на св. Георги. Край тях е построена колиба за магарето, на